

DOPISY

DOPISY LAICKÉHO SDRUŽENÍ SV. DOMINIKA

Říjen nám vždy připomíná pro nás největší svátek Panny Marie Růžencové, které je zasvěcen i náš konventní kostel. Titul, který dostala Panna Maria od Pia V. jako projev vděčnosti za přímluvu za vítězství křesťanského vojska v námořní bitvě u Lepanta 7.10.1571. Odpovídá to duchu a spiritualitě našeho řádu – kontemplativní modlitbě.

Přijímáme to jako fakt, ale přemýšleli jsme někdy o tom? Co považujeme za soustředěnou modlitbu růžence? Doufám, že to není jen úsilí o soustředěné odříkávání monotónních zdrávasů. To je, myslím, sisyfovské úsilí. Nevím, zda to je vůbec možné. Růženec je však rozjímavá modlitba, ale to víme. Víme však, co je to rozjímání?

Říká se, že dítě, když prohlíží obrázek, tak o něm rozjímá. Položme tedy před dítě jakýkoli dětský obrázek a učme se rozjímání! Všimněte si, jak dítě vnímá některé detaily a někdy i domýšlí, co bude následovat a ještě na obrázku není vyjádřeno. To je tedy rozjímání. Jak tedy vypadá naše modlitba? Zjednodušeně řečeno – Církev nám předkládá dvacet obrázků, které nejsou jen vzpomínkou na minulost, ale mají dopad i na naši přítomnost. Vlastně máme proniknout do Božího prostoru, kde není včera, dnes a zítra. V Božím pohledu je neustále přítomnost. To není snadné pochopit.

Doposud jsem asi nevyjádřil nic nového. To, co jsem dosud napsal jste už určitě několikrát slyšeli, ale užíváme tuto znalost v modlitbě? Možná tuto metodu už užíváte v růženci, protože jinak se nemůžeme růžencem s užitkem modlit. Uvědomujete si však, že to platí pro jakoukoli modlitbu? V souvislosti s tím si často kladu otázku, proč tak často ve zpovědnici slyším, že jsou lidé nesoustředění na modlitbu. Jednak je to asi velice snadné vyznat nesoustředěnost jako hřích – a kdo to může zpochybnit? Jak si však představujeme soustředěnou modlitbu? Zdá se mi, že má vypadat jako sterilní odříkání naučených básniček. To je modlitba, která se má líbit Bohu. Jak se v naší modlitbě projevuje náš život? Jen tak, že si na začátku určíme, kolik básniček odříkáme na určitý úmysl? Proč nás v modlitbě „vyruší“ to, co je v našem životě tak důležité, že si na to vzpomeneme, i když se obrácíme k Bohu?

Představme si Boha jako živého krále nebo jinak vlivného člověka, za kterým přicházíme. Určitě bychom ho urazili, kdybychom s ním komunikovali pouze pomocí frází. Určitě bychom věděli (a možná se i předem připravili), co mu chceme sdělit. Bylo by to věcné a jasně vyjádřené, co potřebujeme nebo za co děkujeme. Určitě bychom nehodnotili naše problémy, radosti i starosti jako nesoustředěnost na setkání s králem.

Zkusme si tuto „virtuální“ audienci přenést na Boha. Představme si živého Boha, který je připraven nám naslouchat a očekává, že něco potřebujeme nebo jsme za něco vděční. Jsem přesvědčen, že tato představa vás povede k zcela novému postoji v modlitbě a zcela zásadní zkušenosti s modlitbou.

Napadá mě příklad modlitby z naší rodiny. Modlitby sv. Kateřiny Sienské. Říká se, že se modlila: „*Sláva Otci i Tobě i Duchu svatému, jako byla na počátku i nyní i vždycky až na věky věků. Amen.*“ Tak fyzicky vnímala Kristovu přítomnost.

o. Prokop

Z našich pramenů

P. Silvestr M. Braito OP

Kurs následování Krista (převzato z *Na hlubinu* roč. VI 1931)

6. část: Učitel apoštolů

Dvě myšlenky ovládaly život Ježíše Krista podle svatého Tomáše, Jeho úkol Vykupitele a Jeho úkol učitele. Každý Jeho čin měl výkupnou cenu a zároveň měl nám být příkladem. Jeho život byl určen jeho dílem a příkladem pro nás. Až jsem se podíval, jak moderní je traktát sv. Tomáše o Kristově způsobu života, *De conversatione Christi*. Vždyť je to metodika apoštolátu. Jestliže sv. Otec stále zdůrazňuje potřebu životnosti, činnosti, výbojnosti naší víry, Kristův příklad přesně a spolehlivě nás vede.

Dvojí byla cesta Kristova, měl nám přinést pravdu a zbavit hříchu. Svatý Tomáš krásně podotýká: Mohl Kristus jistě prodlévat ve skrytu a přitahovati k sobě všechny silou své moci. A přece šel mezi hříšníky, šel za nimi. Protože chtěl učit nás. Chtěl míti ze svých učedníků pastýře a hledače, rybáře duší. Kdyby rybáři čekali, až která ryba přijde, aby se dala polapiti. A přece se podobá stále ještě pastorence na různých místech čekání rybáře, až ryba přijde, čekání pastýře, až se ovečka sama nabídne svou dobrou vůlí. Rozumím bolesti svatého Tomáše, který vystihl dobře poměry jistě i své doby, když psal: Proto Kristus veřejně vystoupil, aby nám dal příklad, bychom

„chodili křížem krážem a hledali, co hyne, jako pastýř hledá ztracenou ovci, jako lékař sám přistupuje k nemocnému.“

Příklad živý, příklad závazný! Nezavinili jsme my katolíci z velké části svou netečnost, svou vlažnost, svou pohodlnost, že se dav odcizil pravdě? Byli jsme si příliš jisti sebe. Byli jsme až pyšní na to, že máme pravdu, zapomínající, že nám to dává přísné závazky, jít s touto pravdou na rozcestí, do roklí, do propastí duší. A zatím my jsme se mile při ohni hřáli, snad i láli na nevěřící a mysleli jsme, že tím ještě nevím jaké zásluhy si dobýváme, když slovem opovržení a hněvu pronásledujeme nepřátele kříže Kristova, a my jsme je měli pronásledovati péčí a láskou Kristovou, jenž šel, vytrvale šel za ztracenými ovečkami. V naději katolicismu vykreslil Durych ostré zpovědňací zrcadlo ztrát a nadějí a nedostatků a chyb. Podívejme se jednou vůbec do zrcadla skutečnosti, co všechno je již dnes pro Krista ztraceno, co všechno již je dnes odcizeno pravdě. Ne, že by Kristus měl něco z toho, měl něco z naší věrnosti, nýbrž o duše se jedná, o nás se jedná, že nám bude bez Krista jednou strašně smutno, že jednou vyhladovíme příšerně až na dno duše. Proto Kristus veřejně vystoupil se vši svou láskou, přívětivostí, Pravdou, silou, vystoupil, protože měl býti naším Prostředníkem k Otci a proto šel k nám, sklonil se k nám, abychom přes jeho lásku a přes jeho pokoru se odvážili k Otci. Podobně byli bychom více lidem prostředníky k pravdě, kdybychom se s touto pravdou sklonili k těm, kteří jsou pro ni zrozeni. Sv. Tomáš uvádí dobrý citát sv. Jeronýma zde, že jakmile viděli hříšníci a publikáni, že Kristus stoluje se Zacheem, ihned nahrnuli se do síně. Nahrnuli by se i do našich síní, kdyby viděli všichni účinně lásku naši k hříšným, kdyby u nás viděli více lásky a méně jízlivosti, více práce a méně ironie, více milosrdenství a méně soudu, méně stařeckého, osobního, skupinářského škorpení.

Kristus veřejně působil. Neříká se však, že rozjímavý, v Bohu skrytý život jest lepší než veřejný, činný? Nemohl Kristus v tichu a skrytosti podati svou Oběť? Tato otázka je sv. Tomáši příležitostí, aby vzhledem k apoštolátu řešil tuto otázku. Jeho řešení zůstává nedostižné, zůstává směrnicí, řekl bych věčnou. Skrytý a rozjímavý život jest jistě sám o sobě lepší než život činný. Ale ještě lepší je takový život plný rozjímání, plný skrytého života s Bohem a v Bohu, že tento život musí nutně přetékat, musí se rozlévati. Nejdokonalejší život jest život rozjímavý, dávající v činnosti ze své plnosti.

Proto není nejvyšší dokonalostí skrytí se tehdy, jak praví výslovně svatý Tomáš, když Bůh volá a když duše lační. Kdo nedovede v takové chvíli, abych tak řekl opustiti Boha pro Boha, nemiluje Boha opravdu, nýbrž miluje svůj vlastní klid, jak podotýká Andělský učitel.

To není láska, toť tvrdost bez srdce, která vidí dnešní bídu, dnešní zpohanštění národa a která se klidně uzavírá a to ještě pod rouškou zbožnosti a svatosti, a to ještě s dávkou pohrdání těmi, kteří hoří pro slávu Boží a kteří jdou jako apoštolové všude, kde je spasení jedné duše ohroženo.

Kdy nutno se uzavřítí. Sv. Tomáš ukazuje na příklad Kristův, jež nám podává Jeho způsob života. Kristus vzdálil se zástupu, když se chtěl modlití, když chtěli Ho učiniti králem a když potřeboval nutného oddechu. Mimo tyto tři případy nemáme právo na oddech. Jen ten, kdo se chce opravdu věnovati Bohu, může se vzdáliti zástupu, protože jest ho vzdálen jen zdánlivě. Kristus v modlitbách s Otcem mluvil o lidu svém, o těch, které Mu dal. Proto všichni, kteří se modlí, kteří se úporně modlí, nejsou ztraceni pro apoštolát, protože konají apoštolát nejkrásnější, jelikož drží ruce Mojžíšů, aby neklesly.

Prosby o modlitby

a) obecné (převzato z OPuscula):

... za magistra řádu fr. Bruna Cadoré

... za pražského arcibiskupa Mons. Dominika Duku OP

... za otce provinciála fr. Benedikta OP a bratry zastávající
provinční officia

... za projekt přestavby pražského kláštera

... za nová povolání pro všechny větve dominikánské rodiny

... za naše bratry a sestry, kteří kdekoli na světě trpí kvůli výkonu své služby

... za apoštolské působení v médiích, především na internetu

... za nemocné členy, příbuzné a přátele dominikánské rodiny

... za naše bratry a sestry působící ve školství

... za naše bratry studenty ve Francii

... za znojemské mnišky, které hledají nový příbytek

... za projekt kláštera mnišek v Praze-Lysolajích

... za rozvoj teologie a křesťanské filosofie na Teologické
fakultě v Českých Budějovicích

... za Postupovy v jejich stále těžší životní situaci

... za jednání Provinční rady LSSD a za zdar volby nového
provinčního moderátora

b) speciální (MS Plzeň):

... za našeho otce biskupa Františka

... za naši diecézi

- ... za naše zemřelé členy známé i neznámé
- ... za naše nemocné členy
- ... za naše členy, kteří se nemohou dostavovat na společná setkání
- ... za naše členy, kteří s naším MS nejsou v kontaktu
- ... za naše představené a za Boží pomoc pro všechna důležitá důležitá rozhodnutí
- ... za našeho řádového asistenta otce Prokopa
- ... za farnost v Dobřanech
- ... za bratry v plzeňském konventu
- ... za farnost u Panny Marie Růžencové v Plzni
- ... za farnosti všech našich bratří a sester
- ... za našeho adoptovaného syna Udaye Kumara Gallelu
- ... za otce biskupa Anthony Poola
- ... za kurnoolskou diecézi

Přejeme hojnost Božího požehnání:

Narozeniny

Otilie Pánková	7.10.1921
Jakub Brůha	9.10.1960
Fr. Tomáš Zeman	12.10.1949
Augustin Nečas	13.10.1960
† Marie Zdislava Hlaváčová	4.11.1918
P. Jan Rajlich	4.11.1954
P. Benedikt Mohelník	5.11.1970

Svátek

Terezie (od Dítěte Ježíše) Šašková	1.10.
Terezie (od Ježíše) Pázralová	15.10.
Lukáš Jirka	18.10.
† Miloš Martin (de Porres) Aul	3.11.

Časné sliby

Jordán Basl	6.10.1995
Jakub Brůha	6.10.1995
Vincenc Horáček	7.10.1998
Adelaida Holubová	7.10.2001
Tomáš Mička	7.10.2001
Judita Šmolíková	7.10.2001

Časné sliby

Růžena Krondlová	7.10.2007
Jana Tyrpeklová	7.10.2007
P. Vojtěch Soudský	22.10.1979
Tomáška Srbecká	25.10.1987

Věčné sliby

Jordán Basl	7.10.1998
Jakub Brůha	7.10.1998
Monika Lhotáková	7.10.1998
† Ludmila Klára Vídeňská	7.10.1998
† Vilemína Josefa Ziková	7.10.1998
† Marie Kateřina Jandová	7.10.1999
Diana Váňová	7.10.1999
Vincenc Horáček	7.10.2001
Adelaida Holubová	7.10.2004
Judita Šmolíková	7.10.2004
Tomáš Mička	7.10.2004

Kněžské svěcení

P. Petr Semík	25.10.2003
P. Jan Rajlich	4.11.1983

Úmrtí

† Věra Anunciáta Pirnerová	3.10.2008
† Antonín Patrik Vlasák	4.10.1995
† Růžena Jana Krausová	20.10.1996
† Věra Kolumba Mrázová	1.11.1999

☺ ZPRÁVY ☹

Příští schůzka MS bude **6. listopadu** od 16 hod.

DOPISY - informační měsíčník laiků O.P. Vydává Laické sdružení sv. Dominika - Místní sdružení Panny Marie Růžencové, Jiráskovo nám. 30, 301 54 Plzeň; <http://pmr.op.cz>; e-mail: j.horacek@centrum.cz.

Pouze pro vnitřní potřebu. Neprodejně. Odpovědný redaktor Jan Vincenc Horáček.

Příspěvky zasílejte na výše uvedené adresy. Redaktor si vyhrazuje právo příspěvky upravovat a krátit.